

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare non accepit personam hominis cum assumpserit homine[m]: quod
quidam probare nituntur. D. E

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

dici caro facta, sicut verbum dicitur caro factum. Si enim idem est incarnari quod est carnem fieri, videri potest ita debere dici, quod sit caro facta sicut dicitur incarnata. Ad quod dicimus, quia si illud dictum in sacra scriptura reperiretur, ex eadem intelligentia acciperetur, quia cum dicitur incarnata. Sed quia illud auctoritas subtrahit, atque locutionis modus nimiam videretur facere expressionem, si natura diuina diceretur caro facta, melius silere hoc puto vel negare, quam temere asserere: ne si illud dicatur, conuertibilitas naturæ in naturam significari putetur. Ex præmissis indubitabiliter constat quod persona verbi siue natura diuina hominis naturam scilicet carnem & animam assumpsit, sed non personam hominis accepit, quare non dicitur facta homo vel esse homo, sicut verbum Dei? Ad quod dici potest, quod Dei filius dicitur factus homo vel esse homo, non solum quia hominem assumpsit, sed quia ipsum in vnitatem, & singularitatem sui & personæ accepit. Natura autem diuina hominem quidem accepit, id est hominis formam sibi vniuit, sed non in singularitatem & vnitatem sui. Seruata. n. proprietate ac diuersitate duarum naturarum, personæ singularitas extitit. Ideoque non sic dicitur diuina natura esse homo vel facta homo sicut Dei filius. Quidam tamen indifferenter vtrumque concedunt.

*Iuan. 1. b.**Responsio**Responsio.*

Quare non accepit personam hominis cum hominem accepit?

D

Ideo vero non personam hominis assumpsit, quia caro illa, & anima illa non erant vnita in vnâ personam, quam assumpserit: quia non ex illa constabat persona, quando illis vnitum verbum est. Nam sibi inuicem vnita sunt simul cum verbo. Altera tamen vnione inuicem vnita sunt illa duo, scilicet anima & caro: alia vnione verbo vnita sunt. Quia alia est vnio anime illius ad carnem, & alia est vnio verbi ad animam illam & ad carnem. Non est accepit verbum Dei

Dei personam hominis, sed naturam: quia non erat ex carne illa, & anima illa vna composita persona quam verbum accepit, sed accipiēdo vniuit, & vniendo accepit.

Contra hoc oppositio, qua probare quidam volunt personam accepisse personam. E

Hic à quibusdam opponitur, quod persona assumpsit personam. Persona enim est substantia rationalis indiuiduæ naturæ, hoc autem est anima. Ergo si animam assumpsit, & personam quæ ideo non sequitur, quia anima non est persona, quando alii rei vnita est personaliter, sed quando per se est. absoluta à corpore persona est, sicuti angelus. Illa autem anima nūquam fuit, quin esset alii rei coniuncta. Ideo quæ non ea assumpta, persona est assumpta. Aliter quoque nituntur probare verbum Dei assumpsisse personam, quia assumpsit aliquem hominem. Assumpsit enim hominem Iesum Christum: ergo aliquem hominem. Quod autem hominem Iesum Christum assumpsit, Aug. in expositione symboli sub ana: hema: te tradit, dicēs, Si quis dixerit atque crediderit hominem Iesum Christum à filio Dei: assumptum non fuisse, anathema sit. qui etiam in pluribus scripturarum locis huiusmodi vtitur locutionibus, Ille homo à verbo est assumptus. Ille homo factus est Christus. Et propheta de homine Christo loquēs Deo ait, Beat⁹ quæ eligisti, & assumpsisti &c. Ex quibus cōsequi videtur, quod aliquis homo assumptus sit à verbo: & ita persona à persona sit assumpta. Sed quia hoc nefas est dicere aut sentire, premissæ locutiones eisque similes secundum hanc intelligētiā sanè accipi debēt, vt homo Christ⁹ siue homo ille, siue quidam homo dicatur assumptus à verbo siue vnitus verbo, non quia hominis persona sit assumpta vel vnita verbo, sed quia illa anima, & caro ita assumpta sunt & vnita verbo, in quibus subsistit persona Dei & hominis: vt ad hominis naturam non ad personam respicias,

*Ex Boetio
lib. contra
Euthychem et
Nestorium
hic non tenetur.*

Alia approbatio.

*Aug. serm.
129. de tempore
qui est
3 ferias in
cæna domini,
to. 10.*

Psal. 64.

*Aug. ca. 15.
lib. 1. de prædestin.
ad
princip. &
paulo infer
tom. 7.*

spicias, cum assumptum vel unitum, vel aliquem in huiusmodi locutionibus scriptura commemorat. Quocirca cum queritur sine proposita auctoritate, an aliquis vel quidam sit assumptus a verbo vel unitus verbo: sine distinctiōe intelligentiæ nō est hic reddenda responsio, quoniam multiplex premissa est questio, sed instantiam querentis ita determinato: Si de hominis persona queris, respondeo, non, si de hominis natura, dico, est.

DE INTELLIGENTIA HARVM LOCUTIONVM, Deus factus est homo, Deus est homo, an his locutionibus dicatur Deus factus esse aliquid, vel esse aliquid, vel non esse aliquid.

DISTINCT. VI.

A

EX præmissis autē emergit questio plurimum continens utilitatis, sed nimium difficultatis atque perplexitatis. Cum enim constet ex prædictis, & aliis pluribus testimoniis, omnesq; catholici vnanimiter fateantur Deum factū esse hominē, & Christum verum Deum esse, & verum hominē, queritur an his locutionibus, Deus factus est homo. Filius Dei factus est Filius hominis, Deus est Homo, & Homo est Deus, dicatur Deus factus esse aliquid, vel esse aliquid, vel aliquid dicatur esse Deus, & an ita cōueniat dici, Homo factus est Deus, & Filius hominis factus est filius Dei, sicut è conuerso dicitur. & si ex his locutionibus non dicitur Deus factus esse aliquid, vel esse aliquid, quæ sit intelligentia harum locutionum & similium. In huius profunditatis reueratione, & scrupulose quest. expositione plurimum differre inveniuntur sapientes.

Quorundam sententiam refert.

B

Alii enim dicunt, in ipsa verbi incarnatione hominē quēdam ex anima rationali & humana carne constitutum, ex quibus duobus omnis verus homo con-

De modo vniendi diuinam & humanā naturam secundum varias doctorum opiniones.